



# NORGES HØYESTERETT

Den 7. mai 2008 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Gussgard, Flock og Skoghøy i

**HR-2008-00821-U, (sak nr. 2008/306), straffesak, anke over kjennelse:**

Gunnar Christian Frick  
A

(advokat John Christian Elden)  
(advokat Fridtjof Feydt)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

## K J E N N E L S E:

- (1) Saken gjelder beslag i dokumenter hos en advokat som er mistenkt for å ha samarbeidet med klienter om straffbare forhold, og reiser blant annet ulike spørsmål om forholdet til advokatens taushetsplikt, jf. straffeprosessloven §§ 203–205 sammenholdt med § 119.
- (2) Økokrim utferdiget den 9. oktober 2007 siktelse mot advokat Gunnar Christian Frick for overtredelse av straffeloven § 270 første ledd nr. 1, jf. § 271 (bedrageri), straffeloven § 317 første jf. fjerde ledd (heleri og hvitvasking) og straffeloven § 166 første ledd (falsk forklaring). Bedragerisiktelsen gjelder medvirkning til bedrageri begått av B, heleri- og hvitvaskingssiktelsen gjelder utbytte av straffbare forhold begått av B og C. Siktelsen for falsk forklaring gjelder Fricks forklaring i straffesak mot C.
- (3) Etter beslutning av Oslo tingrett 11. oktober 2007 om blant annet pågripelse og ransaking, ble Frick pågrepet 18. oktober 2007, og det ble gjennomført ransaking på hans bopel og kontor. Ved ransakingen på kontoret tok Økokrim med seg samtlige av siktedes klientmapper samt regnskapsmateriale og øvrige dokumenter som kunne tenkes å ha betydning som bevis. Beslaget ble lagt i kasser som ble forseglet i nærvær av siktedes kollegaer, og deretter transportert til Oslo tingrett. Økokrim inngikk deretter avtale med Fricks forsvarer og tingretten om at en representant for Økokrim sammen med forsvareren skulle gå gjennom beslaget, og at det som ikke var av interesse for etterforskningen, deretter skulle utleveres. De deler av beslaget som var omtvistet, ble lagt tilbake i kasser som ble forseglet og levert til tingretten, jf. straffeprosessloven § 205 tredje ledd.

- (4) Frick var fengslet frem til 16. november 2007. Den 8. november 2007 fremsatte Økokrim begjæring til tingretten om opprettholdelse av beslag. Begjæringen bygger på at Frick har samarbeidet om straffbare forhold med en rekke navngitte personer og selskaper, hvorav de fleste har vært hans klienter. Foruten forholdene i siktelsen av 9. oktober 2007, bygger begjæringen på mistanke om ytterligere forhold. Det fremgår at mistankene blant annet bygger på opplysninger som Økokrim har mottatt eller innhentet i medhold av hvitvaskingsloven. I begjæringen heter det:

**”De handlinger siktede har utført er hovedsakelig å bistå sine klienter med diverse pengeoverføringer i Norge og utlandet hvor man ser at både privat- og klientkonti er benyttet.”**

- (5) Økokrim begjærte beslaget opprettholdt blant annet for dokumenter som vedrører de personene og selskapene som Frick er mistenkt for å ha samarbeidet med.
- (6) Etter at partene hadde fått uttale seg, tok Oslo tingrett ved beslutning 12. november 2007 stilling til tre spørsmål av betydning for den videre behandling av begjæringen:
- (7) For det første ble det bestemt at dommeren alene skulle gå gjennom de aktuelle klientmappene.
- (8) For det andre la retten til grunn at ”dokumenter som er knyttet direkte til straffbare handlinger”, ikke kan anses som advokatvirksomhet, og at straffeprosessloven § 204 derfor ikke gjelder for disse dokumentene.
- (9) For det tredje la retten til grunn at det ikke var nødvendig med siktelse for å kunne opprettholde beslagene, men at det måtte foreligge skjellig grunn til mistanke om en straffbar handling.
- (10) Deretter behandlet tingretten deler av beslagene i to kjennelser.
- (11) Den 14. november 2007 avsa Oslo tingrett kjennelse med slik slutning:

**”Beslagene overfor B, C og D opprettholdes med de begrensninger som framgår av premissene ovenfor.”**

- (12) Den 19. november 2007 avsa tingretten kjennelse med slik slutning:
- ”1. Økokrims beslag overfor Christian Frick opprettholdes i forhold til E, F, G, H/A, I, J, K/L/M/N, overfor Frick personlig og beslag av dokumenter uten navn og klientnr. med de unntak som framgår av denne kjennelse.**
- 2. Økokrims beslag overfor O opprettholdes ikke.”**
- (13) Frick påkjærte begge tingrettens kjennelser. D, som har hatt et klientforhold til Frick, påkjærte tingrettens første kjennelse. Kjæremålene ble av tingretten gitt oppsettende virkning.
- (14) Borgarting lagmannsrett avsa 17. januar 2008 kjennelse med slik slutning:
- ”1. Oslo tingretts kjennelse 14. november 2007 oppheves for så vidt gjelder beslag overfor D. Dokumentene returneres til tingretten for ny behandling.**
- 2. For øvrig opprettholdes de beslag som er besluttet av Oslo tingrett med de begrensninger som fremgår av premissene ovenfor.”**

- (15) Frick anket lagmannsrettens kjennelse til Høyesterett. På bakgrunn av anførsler i forsvarerens støtteskriv fant lagmannsretten at den hadde lagt til grunn uriktig faktum vedrørende et brev som var omfattet av beslaget. Lagmannsretten prøvde derfor dette beslaget på nytt, og avsa 14. februar 2008 kjennelse med slik slutning :

**”Beslag av brev 7. november 2007 fra F m/vedlegg opprettholdes.”**

- (16) Gunnar Christian Frick og A har erklært anke til Høyesterett. Høyesterett har gitt Fricks anke oppsettende virkning.
- (17) A har ved sin advokat i korte trekk anført:
- (18) A har i flere år vært klient hos advokat Frick, som har bistått ham i tilknytning til selskapet H. Han er via omveier orientert om at han er siktet for heleri i saken mot Frick, men har ikke fått noen formell henvendelse om siktelsen. Inntil nylig har han også vært uvitende om beslaget i hans klientmapper, og er aldri tildelt partsrettigheter vedrørende disse beslagene. Han har dermed ikke hatt mulighet til å benytte rettsmidler tidligere.
- (19) Prinsipalt anfører Frick at dette er alvorlige saksbehandlingsfeil, som må lede til at lagmannsrettens avgjørelse om å tillate beslag, blir opphevd.
- (20) Subsidiært anfører han at anken må stilles i bero inntil de av sakens dokumenter som angår A og hans firma, er mottatt.
- (21) Atter subsidiært fremsettes visse anførsler knyttet til sakens realitet, men det tas sikte på å utdype disse nærmere når saksdokumentene er mottatt.
- (22) *Gunnar Christian Frick* har ved sin forsvarer i korte trekk anført:
- (23) Fricks anke omfatter dokumentene med tilknytning til E, F, G, A/H, K m.fl. samt enkelte private dokumenter (beslag A-1-6-50 og beslag A-1-84). I tilknytning til anken fra A fremholdes det at Fricks interesse i beslagsprøvingen har vært knyttet til ikke å komme i straffeansvar for brudd på taushetsplikten ved å la klientopplysninger komme uvedkommende – herunder Økokrim – i hende. Frick representerer i denne sammenheng ikke sine klienter som prosessfullmektig, noe som ville vært advokatetisk tvilsomt når han er siktet i samme sakskompleks. At Frick har fått uttale seg til beslagene og er varslet, ivaretar derfor ikke Økokrims plikt til å opplyse de enkelte eierne av beslagene – klientene – om deres prosessuelle rettigheter. Fricks forsvarer har forutsatt at Økokrim forkynte kjennelsen for de som ble rammet, slik at de ble kjent med sin selvstendige ankeadgang. Derfor har heller ikke forsvareren innhentet synspunkter fra Fricks klienter i denne sammenheng, og de har ikke fått adgang til kontradiksjon.
- (24) Lagmannsretten har feilaktig lagt til grunn at fremgangsmåten med domstolskontroll før beslaget kan åpnes og legges inn i saken, jf. straffeprosessloven § 205 siste ledd andre punktum, bare skal følges når besitteren før eller under ransakingen påberoper seg at dokumentet eller gjenstanden er unntatt fra beslag. Denne fremgangsmåten må følges uavhengig av hvem som er besitter og på hvilket tidspunkt advokaten underrettes om at det er gjennomført beslag, og dessuten uavhengig av om beslaget er foretatt som følge av ransaking, utleveringspålegg eller frivillig utlevering. Også dokumenter innhentet med påstått hjemmel i hvitvaskingsloven må behandles i tråd med denne bestemmelsen. I motsatt fall ville det bli opp til Økokrim eller en tilfeldig avgiver av informasjon å bestemme når taushetsplikten skal brytes.

I denne saken gjelder problemstillingen materiale som Økokrim har innhentet med påstått hjemmel i hvitvaskingsloven, advokatrelaterte kontoutskrifter og innholdet av Fricks mobiltelefon. Økokrim skulle uoppfordret ha fremlagt dette materialet for retten, i hvert fall da forsvareren begjærte det. Ved ikke å behandle forsvarerens begjæring om at Økokrim må pålegges å levere materialet til retten for gjennomgang, har tingretten i realiteten avvist begjæringen, og lagmannsretten har i sine premisser avvist kjæremål over dette. Det innebærer en rettsfornektelse å ikke prøve Fricks anførsel om beslagsfrihet for materialet, og en etterfølgende prøving etter straffeprosessloven § 208 kan ikke bøte på dette, idet en slik prøving ikke tar stilling til taushetsplikten, men til bevisverdien.

- (25) Videre har lagmannsretten foretatt en for snever avgrensning av ”den egentlige advokatvirksomhet”, som er underkastet beslagsvern. Taushetsplikten må gjelde når advokaten opptretr som mellommann på vegne av sin klient ved budprosesser og forhandlinger om faste eiendommer. Også opplysninger om pengeoverføringer til eller fra advokatens klienter må normalt være vernet, forutsatt at det gjelder transaksjoner på registrerte klientkonti.
- (26) I tilknytning til de enkelte beslag anfører Frick i korthet:
- (27) For noen tilfeller er det straffbare forhold som danner grunnlag for beslaget, ikke tilstrekkelig presist angitt. For andre tilfeller er mistanken om det straffbare forhold som danner grunnlag for beslag, basert på taushetsbelagte dokumenter innhentet etter hvitvaskingsloven. I ett av disse tilfellene har lagmannsretten selv antatt at innhentingene gikk ut over det som hvitvaskingsloven § 7 gir hjemmel for, men har likevel basert mistanken på dette beviset.
- (28) Gunnar Christian Frick har nedlagt slik påstand:
- ”1. **Lagmannsrettens og tingrettens kjennelse oppheves for så vidt det er avvist å ta stilling til beslagsadgangen i taushetsbelagt materiale Økokrim har innhentet/beslaglagt med hjemmel i hvitvaskingsloven, advokatrelaterte kontoutskrifter/regnskapsmateriale og opplysninger lagret i siktedes mobiltelefon.**
  2. **Lagmannsrettens kjennelse punkt 2 oppheves for så vidt gjelder å tillate beslag nevnt i underpunktene 3.1 - 3.7 over.”**
- (29) *Påtalemyndigheten* har i korte trekk anført:
- (30) Det medfører riktighet at påtalemyndigheten ikke har gjort A kjent med hans rett etter straffeprosessloven § 208 til å kreve spørsmålet om opprettholdelse av beslaget brakt inn for retten. Imidlertid har påtalemyndigheten selv brakt dette spørsmålet inn for retten, og Frick har brukt rettsmidler mot både tingrettens og lagmannsrettens avgjørelser. På denne bakgrunn er As rett etter straffeprosessloven § 208 ivaretatt, og den manglende underretningen av ham har ikke innvirket på kjennelsenes innhold.
- (31) Til punkt 1 i påstanden i Fricks anke bemerkes det at tingretten enda ikke har tatt stilling til opprettholdelse av beslag i dette materialet, og spørsmålet må da bringes inn for tingretten i medhold av straffeprosessloven § 208.
- (32) I tilknytning til hvitvaskingsloven anføres det at Økokrim ved mottak og innhenting av opplysninger har holdt seg innenfor de grenser som følger av loven med tilhørende forskrifter og instruks. Banker og advokater er rapporteringspliktige etter hvitvaskingsloven, også vedrørende klientrelatert informasjon. Ut over de begrensninger som for advokater følger av loven § 12, er det ikke gjort unntak for taushetsbelagt informasjon. Opplysninger som er

mottatt i medhold av loven, må kunne benyttes fritt på etterforskningsstadiet.

- (33) Når det gjelder rekkevidden av beslagsforbudet i straffeprosessloven § 204 jf. straffeprosessloven § 119, gjelder to viktige begrensninger: Det må gjelde egentlig og lovlig advokatvirksomhet (stillingsbegrepet), og advokat og klient må ikke være medskyldige i det straffbare forhold.
- (34) Siktetes tjenester i de forhold han er siktet eller mistenkt for, har ikke karakter av juridisk bistand, og ligger utenfor stillingsbegrepet. For det første gjelder det deltakelse i straffbare handlinger. For det andre gjelder det hovedsakelig bistand til klienter med pengeoverføringer, altså bistand som like gjerne kan utføres av andre enn advokater, og hvor det dessuten er et særlig behov for innsyn og kontroll. Begrepet ”medskyldige i det straffbare forhold”, jf. straffeprosessloven § 204 andre ledd, kan ikke begrenses til tilfeller hvor advokat og klient kan straffes etter samme straffebud, men må omfatte også etterfølgende bistandshandlinger, heleri og hvitvasking.
- (35) Påtalemyndigheten har nedlagt slik påstand:
- ”Anken avvises.”**
- (36) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (37) Anken er en videre anke over en kjennelse av lagmannsretten. Ankeutvalgets kompetanse er derfor begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling og generelle lovtolkning, se straffeprosessloven § 388 første ledd. Lagmannsrettens bevisbedømmelse og den konkrete subsumsjon kan utvalget ikke prøve.
- (38) Utvalget behandler først beslagene i de dokumenter som gjelder A og hans selskap H.
- (39) Det er et vilkår for at det skal kunne tas beslag i dokumenter som er omfattet av advokaters taushetsplikt, at advokaten og klienten ”er mistenkt for å være medskyldige i det straffbare forhold”, se straffeprosessloven § 204 andre ledd. Etter § 82 får den som er mistenkt, stilling som siktet ”når påtalemyndigheten har erklært ham for siktet eller når forfølgning mot ham er innledet ved retten eller det er besluttet eller foretatt pågripelse, ransaking, beslag eller liknende forholdsregler rettet mot ham”. Dersom den klient som advokaten ved beslag etter § 204 andre ledd er mistenkt for å ha samvirket med, er identifisert, må klienten ved at det blir gjennomført beslag hos advokaten, etter ankeutvalgets syn få stilling som siktet, da taushetsplikten tar sikte på å beskytte klienten. Beslaget må dermed også anses rettet mot denne. I dette tilfellet er A og hans selskap H nevnt i Økokrims begjæring av 8. november 2007 om opprettholdelse av beslag, hvor det heter:
- ”A har vært klienten til siktede siden 2000 og er det fremdeles. Korrespondanse og transaksjoner mellom A/H og deres samarbeidende parter går via advokat Christian Frick og hans klientkonto. Det er derfor skjellig grunn til å mistenke siktede [dvs. advokat Frick] for å ha begått straffbare handlinger i forbindelse med klientforholdet til A.”**
- (40) Høyesteretts ankeutvalg er på dette grunnlag kommet til at A ble siktet ved beslaget. Han skulle derfor fra dette tidspunkt ha vært gitt partsrettigheter. Blant annet skulle han ha vært innkalt til rettsmøter og vært meddelt avgjørelser i saken, se straffeprosessloven §§ 243–245 og § 52 andre ledd, jf. § 53.
- (41) Økokrim har anført at As rettigheter er blitt ivaretatt ved at advokat Frick har vært varslet og

har anvendt rettsmidler, og at manglende underretning av A derfor ikke har hatt betydning for innholdet av de avgjørelser som er truffet. Denne anførsel kan åpenbart ikke føre frem. Advokat Frick har opptrådt på egne vegne, og ikke på vegne av A. Retten til kontradiksjon er en grunnleggende rett i sivilisert rettergang, og brudd på denne retten må normalt lede til opphevelse. Da denne saksbehandlingsfeilen både rammer tingrettens og lagmannsrettens kjennelser, og det er mest hensiktsmessig at ny behandling skjer for tingretten, finner utvalget at begge kjennelsene må oppheves så langt beslag i dokumenter som gjelder A og hans selskap H, er opprettholdt.

- (42) Utvalget går så over til å behandle de øvrige beslagene.
- (43) Advokat Frick har for det første gjort gjeldende at tingretten har begått en saksbehandlingsfeil når den fremgangsmåte som er foreskrevet i straffeprosessloven § 205 tredje ledd, bare er benyttet for dokumenter som han før eller under ransakingen har hevdet er unntatt fra beslag etter § 204. Han har anført at denne fremgangsmåte også skulle ha vært benyttet for annet materiale som Økokrim har innhentet under etterforskningen. Dette gjelder særlig dokumenter som er innhentet under henvisning til hvitvaskingsloven, advokatrelaterte kontoutskrifter og Fricks mobiltelefon. Om denne anførsel uttaler lagmannsretten:

**”Lagmannsretten bemerker at behandlingsmåten med utgangspunkt i straffeprosessloven § 205 tredje ledd er forutsatt å gjelde der besitteren før eller under en ransaking hevder at dokumenter eller gjenstander er unntatt fra beslag etter straffeprosessloven § 204. Dette er situasjonen for de dokumentene som faktisk er innlevert til tingretten, og som er behandlet i tingrettens kjennelse. Slik lagmannsretten ser det, kan siktede ikke kreve at den samme behandlingsmåten skal benyttes for materiale som Økokrim på annen måte har innhentet og anvendt som ledd i etterforskningen. I den utstrekning siktede eller andre vil gjøre gjeldende at det foreligger et ulovlig beslag, må spørsmål om opprettholdelse av beslaget bringes inn for retten etter reglene i straffeprosessloven § 208. Slik lagmannsretten ser det, har tingrettens behandling ikke omfattet noen begjæring om behandling etter straffeprosessloven § 208.”**

- (44) Ankeutvalget kan ikke se at det lagmannsretten her har uttalt, beror på noen uriktig lovtolkning. Straffeprosessloven § 205 tredje ledd foreskriver:

**”Dokumenter eller annet som besitteren ikke plikter å forklare seg om uten etter særskilt pålegg fra retten, kan ikke beslaglegges uten rettens kjennelse, hvis ikke slikt pålegg allerede er gitt. Dersom politiet vil ta med dokumenter til retten for avgjørelse av om beslag kan tas, skal dokumentene forsegles i lukket konvolutt i nærvær av en representant for besitteren.”**

- (45) Den fremgangsmåte som er foreskrevet i bestemmelsen, skal etter rettspraksis også benyttes i tilfeller hvor det med hjemmel i § 204 andre ledd tas beslag i dokumenter som er omfattet av taushetsplikt for advokater eller andre yrkesutøvere som nevnt i § 119, se Rt. 1986 side 1149. For dokumenter som påtalemyndigheten har fått tak i på annen måte, kommer denne bestemmelsen derimot ikke til anvendelse. Som lagmannsretten korrekt legger til grunn, må spørsmål om påtalemyndigheten skal kunne få tilgang til slike dokumenter, i tilfelle bringes inn for retten i etterhånd etter § 208.
- (46) For det andre har advokat Frick anført at lagmannsretten har tolket rekkevidden av beslagsforbudet i § 204 første ledd feil når den har uttalt at pengeoverføringer som er ”skjedd til eller fra hans klienter gjennom kontoer som han har rådighet over”, ... ”[i] utgangspunktet” ligger utenfor det som kan anses som advokatvirksomhet. Etter advokat Fricks oppfatning må tilfeller hvor ”advokaten i denne egenskap opptrer som mellommann på vegne av sin klient knyttet til budprosesser og forhandlinger vedrørende eiendommer”, inngå i advokatvirksomheten og dermed være omfattet av taushetsplikten. I alle fall må ”innbetalinger

av salærforskudd, oppgjør knyttet til oppdrag, overføringer som kan være egnet til å avdekke en salgssum; omfanget av et inngått forlik; fordeling av et oppgjør mellom ulike parter m.v.”, være omfattet av advokatens taushetsplikt. Det rettslige utgangspunkt må etter advokat Fricks mening være at ”pengeoverføringer over klientkonti er vernet”.

(47) Ankeutvalget kan imidlertid ikke se at lagmannsretten har gitt uttrykk for noen uriktig lovtolking når den har uttalt at pengeoverføringer som er skjedd til eller fra klienter gjennom kontoer som advokaten har rådighet over, ”i utgangspunktet” ligger utenfor det som kan anses som advokatvirksomhet. Som påpekt i Rt. 1999 side 911, er det bare ”den egentlige advokatvirksomhet – juridisk bistand og rådgivning” som er omfattet av bevisforbudet i straffeprosessloven § 119. I tilfeller hvor en advokat driver eiendomsmegling eller formuesrådgivning eller bestyrer dødsbo, vil bevisforbudet i § 119 som utgangspunkt ikke gjelde for disse virksomhetene. Dersom det i forbindelse med eiendomsmegling eller formuesrådgivning oppstår rettsspørsmål som oppdragsgiveren har behov for rådgivning om, vil imidlertid den juridiske rådgivningen være omfattet av bevisforbudet i § 119.

(48) Som nevnt har lagmannsretten lagt til grunn at bistand til pengeoverføringer ”i utgangspunktet” faller utenfor § 119. Samtidig har den tilføyd:

**”Lagmannsretten bemerker likevel at de fleste av de personene som beslagene er knyttet til, på beslagstidspunktet var eller hadde vært knyttet til Frick i klientforhold som ligger innenfor begrepet advokatvirksomhet. Ut fra dette vil det være klart at beslag av dokumenter basert på at disse ikke gjelder advokatvirksomhet, må bygge på en vurdering av det enkelte dokumentet, og ikke kan skje samlet, for eksempel for en hel saksmappe merket med klientens navn.”**

(49) Etter utvalgets oppfatning bygger disse uttalelsene på en riktig tolking av straffeprosessloven § 204 første ledd.

(50) For det tredje har advokat Frick anført at Økokrims siktelse om samvirke med selskapene E og K m.fl., ikke er tilstrekkelig konkretisert, og at lagmannsretten under enhver omstendighet ikke har gitt en tilstrekkelig begrunnelse for hvorfor bistanden til E faller utenfor den egentlige advokatvirksomheten. Disse anførselene kan etter ankeutvalgets oppfatning ikke føre frem. Det kan ikke stilles de samme krav til konkretisering av de straffbare forhold ved beslag som ved uttak av tiltale. På bakgrunn av det lagmannsretten generelt har uttalt om rekkevidden av bevisforbudet i § 119, må også lagmannsrettens begrunnelse for hvorfor bistanden til E faller utenfor den egentlige advokatvirksomheten, anses tilstrekkelig.

(51) For det fjerde har advokat Frick gjort gjeldende at lagmannsrettens kjennelse for så vidt gjelder beslag i dokumenter som knytter seg til F, bygger på uriktig faktum. Som nevnt innledningsvis, kan imidlertid Høyesteretts ankeutvalg i denne saken ikke prøve lagmannsrettens bevisbedømmelse. I rettspraksis har det riktignok vært gjort unntak for opplysninger som klart og uomtvistelig er uriktige. Utvalget kan imidlertid ikke se at det foreligger noe slikt tilfelle her. Den feiloppfatning av faktum som i utgangspunktet forelå, ble rettet opp ved lagmannsrettens kjennelse 14. februar 2008.

(52) For det femte har advokat Frick for dokumenter som gjelder G, hevdet at lagmannsretten uriktig har godtatt at dokumenter som er innhentet i strid med hvitvaskingsloven § 7, er blitt benyttet til å etablere skjellig grunn til mistanke om medvirkning til overtredelse av straffeloven § 283 første ledd, jf. § 287, og at lagmannsretten ved vurderingen av om det foreligger skjellig grunn til mistanke om overtredelse av disse bestemmelsene, har tolket § 283 første ledd uriktig og uansett har begrunnet dette mangelfullt. Etter ankeutvalgets oppfatning kan heller ikke disse anførselene føre frem.

- (53) Som lagmannsretten bemerker, vil den omstendighet at det er begått feil ved innhenting av bevis, ikke uten videre føre til at beviset ikke kan føres. Når lagmannsretten har tillatt beviset ført, er det blant annet fordi de transaksjoner det er tale om, er av en slik karakter at de kunne ha vært innrapportert til Økokrim etter hvitvaskingsreglene. Ankeutvalget kan ikke se at den vurdering lagmannsretten foretar på dette punkt, bygger på noen uriktig lovtolkning.
- (54) Utvalget kan heller ikke se at lagmannsretten for øvrig ved vurderingen av om det foreligger skjellig grunn til mistanke om medvirkning til overtredelse av straffeloven § 283 første ledd, jf. § 287, har tolket loven uriktig. Det lagmannsretten har uttalt, er følgende:
- ”Lagmannsretten finner at de foreliggende opplysninger gir skjellig grunn til mistanke om at Frick er skyldig i medvirkning til kreditorunndragelser fra Gs side, jf. straffeloven § 283 første ledd, jf. § 287. Lagmannsretten legger da vekt på opplysningene om Gs bakgrunn og hans økonomiske situasjon, sammenholdt med de transaksjonene som er avdekket. Lagmannsretten bemerker at det i tillegg til transaksjonene over klientkontoen er avdekket en overføring fra Ps private konto med bilag merket ‘Lån til Christian Frick fra P’.”**
- (55) På de betingelser som er angitt i § 283 første ledd, rammes kreditorunndragelse av bestemmelsen. Selv om lagmannsrettens begrunnelse er noe kortfattet, finner utvalget at den etter omstendighetene er tilstrekkelig. Bevisbedømmelsen og den konkrete avveining kan utvalget ikke prøve.
- (56) For det sjette har advokat Frick anført at beslag A-1-6-50 i advokat Fricks private dokumenter må oppheves på grunn av mangelfulle kjennelsesgrunner. Beslaget gjelder forsikringsdokumenter knyttet til en bil hvor forsikringstaker er oppgitt å være Q. Ifølge dokumenter som inngår i et annet beslag, skal imidlertid bilen ha vært disponert av Frick. Lagmannsretten har funnet at ”dokumentene kan ha betydning som bevis i forhold til den mistanken som foreligger mot Frick”, og at de ikke omfattes av Fricks taushetsplikt som advokat. Selv om mistanken kunne ha vært utdypet noe mer, finner ankeutvalget etter omstendighetene lagmannsrettens begrunnelse tilstrekkelig.
- (57) For det syvende har advokat Frick angrepet beslag A-1-84, som er Fricks forfallsbok for 2007 og en filofax som ifølge lagmannsretten ”virker å stamme fra 2003”, men som ”synes ... å gjelde arbeid i 2007”. Filofaxen inneholder klientnavn, og lagmannsretten har opprettholdt beslaget for de sider som gjelder klienter som Frick er mistenkt for å ha utøvd et straffbart samvirke med. I den grad beslag av dokumenter som er omfattet av advokat Fricks taushetsplikt, skulle bli opphevd, har advokat Frick krevd tilsvarende opphevelse av beslaget i filofaxen.
- (58) Denne del av Fricks anke må tas til følge. Som det fremgår av den foranstående gjennomgang av ankene fra A og Frick, har utvalget kommet til at tingrettens og lagmannsrettens kjennelser må oppheves så langt beslag i dokumenter som gjelder A og hans selskap H, er opprettholdt. Dette må også omfatte de opplysninger som Fricks filofax inneholder om A og hans selskap.
- (59) Kjennelsen er enstemmig.

#### S L U T N I N G :

Tingrettens og lagmannsrettens kjennelser oppheves så langt beslag i dokumenter som gjelder A og hans selskap H, er opprettholdt. For øvrig forkastes anken.



Hans Flock  
(sign.)

Karenanne Gussgard  
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy  
(sign.)

Riktig utskrift: